

MARCEL LUPU - INEDITE

Paris - France

Eram de două zile la Paris. De data asta am căutat și am găsit un hotel nepretențios pe o stăduță nu departe de Etoile. Găselniță!

După o dimineața petrecută prin muzeele Galeries Lafayette și Printemps, am ieșit să ne odihnim pe Champs-Elysees pe una dintre băncile duble presărate dealungul bulevardului. Pe băncile acelea poți să fi cu fața spre bulevard, să vezi sutele de mașini care se preling dus și întors spre Arcul de Triumf sau, cu fața spre trotuar, să vezi sutele de oameni care aleargă și furnică ca și cum, încă puțin, se termină Lumea.

După câteva minute au apărut două fete în jurul vârstei de 16-18 ani, s-au așezat pe bancă pe partea dinspre bulevard și după un "Elochim kama tov!" au început să schimbe impresii în cea mai curată limbă ebraică pe care numai cei născuți pe malul Yarkonului o pot vorbi.

Vrând, nevrând, am auzit ce vorbeau. Probabil una dintre ele vizitase un parc pentru că la un moment dat am auzit, citez:

"...și am luat una din bărcile de lemn făcute din aluminiu pentru că era mai ușoară...".

Soția a izbucnit în râs și s-a ridicat repede, îndepărta-se. Mie mi-a părut rău că nu am aflat amănunte despre noua tehnologie de a construi bărci de lemn făcute din aluminiu! Numai călătorind în străinătate se câștigă cunoștințe noi! Ce înveți în Capitala Lumii e de neprețuit... La Paris ca la Paris!

Comme chez nous!

Iată că fetele vor avea ce să povestească la întoarcerea în Israel!

Adloiada

Parada de Purim

Am primit de la Natură
Fantezie și humor.
De atunci pe-a lor aripă
Am ieșit cu ele-n zbor.

Purim-ul e a lor esență
Nu sunt alte săbători
Ca să vezi de la distanță
Bucuria tuturor.

Merg pe stradă, fredonează,
În tot chipul sunt mascați
Oameni cântă și dansează,
Ca de streche sunt mușcați.

Adloiada-i sărbătoare
Care-atuncea când ea vine
Te-a adus în acea stare
Nu mai ști ce e cu tine!

Purim 2024

Gin tonic

Cubulețele de gheață zăngăneau ciocănindu-se de pereții de cristal al paharului în timp ce ginul turnat peste ele răspândea mirosul de ienupăr proaspăt. Tonic water, gâlgâind din sticlă, le-a mai liniștit puțin.

Felia de lămâie atârnată pe buza paharului, parcă în bătaie de joc, o petală de mentă și paharul, așezat pe cercul de carton cu numele barului, fu împins, alunecând, către mine. Așezat pe taburetul înalt de lângă bar am aruncat o privire de jur împrejur, încercând să prind sunetele melodiei mele preferate "A women in love", cântată în surdină pe fundalul barului.

Eram la hotelul Best Western, din Calgary, Canada, și așteptam ca soția să coboare din cameră să mergem să ne plimbăm.

Deodată mi-am adus aminte...

Pe vremea studenției mele obișnuiam să mă duc seara la barul hotelului "Lido" în București să îl ascult pe Micky Ampoițan la saxofonul tenor, acompaniat la pian de maestrul Iancsi Korossy, cu Al Imre la clarinet, Johnny Răducanu la contrabas, etc. La baterie era un evreu mai în vârstă. Ei executau melodia "A women in love" în fiecare seară!

O "vodcă fizz" de 5 lei mă acompania pentru a seară de muzică adevărată. Obișnuiam până când...

Într-o zi am primit un telefon prin care eram invitat să vin a doua zi pe bulv. Magheru la o adresă pe care nu o cunoșteam. Vocea era liniștită dar necunoscută și nici nu a vrut să se prezinte.

La ora convenită am ajuns într-un apartament oarecare unde, la o masă rotundă din salon, stătea un colonel de Securitate. M-a rugat să stau pe un scaun în fața lui și fără multe introduceri de politețe mi-a spus:

"Ești student, nu rău, nu excelent, dar ești foarte cunoscut în cercurile studențești fiind prezentator de spectacole și arbitru de basket. Ar fi trebuit să fi un exemplu ! Serile ți le petreci la barul Lido cu o vodcă de 5 lei!

Asta bate la ochi! Ai depus acte să pleci în Palestina! Mi sa atras atenția că pari un propagandist de idei capitaliste. Să verific. Am verificat. Eu am un

băiat exact ca tine... Știu că vă este greu la vârsta asta să vă stăpâniți...
Caută să dai jos profilul. Data viitoare nu poți ști pe mâna cui cazi!”

Deci la Lido erau plasați agenți de Securitate care raportau totul!
Numai la Lido? Oare și la Bufetul Horei unde ”lingeam” un țoi de țuică?
La Mon Jardin, la Ambassador, la toate restaurantele și cârciumele din
București și din țară!

SAGA PUBLISHING -AG